

ધન, મદ જોબન ટકવાના નથી

ધન, મદ જોબન ટકવાના નથી, તેની આખો દાડો ફિકર,
સંજોગો પશ્ચાત વિયોગ જ, અ-વસ્તુ છે વિશ્વ-સ્વયંવર.

માનવ-ભવમાં દ્વંદ્વ - ભરેલાં, સ્વભાવ રસનો શંભુમેળો
બુદ્ધિ - પ્રકાશે, રાગે દ્વેષે, ભ્રાંતિ - રસથી જીવ ચીટકેલો

સહુ સંયોગે શાદી-કરતાં, 'ભાવથી ખેંચે છબીયું ચિત્ત
જન્મો વહી ગ્યાં, પ્રમાણું - દળતા, નાટક ચાલુ ચીર-પરિચિત

સંજોગોની પૂર્વે હતો 'હું' વિયોગ પાછળ રહેશે 'હું'
લખ-ચોરાશી ધુમી વળતાં લક્ષ ન બેસે, કોણ છું 'હું'

જેનું છે અસ્તિત્વ-ત્રિકાળે, જન્મની પૂર્વે મરણાં પછી યે
'પરપોટાં'ની આરે-પારે, તેને પરથમ ઓળખી લઈ એ

કૈં કૈં ખોખામાં જઈ બેઠો ઊઠતાં છૂટતાં જૂના-સંબંધ,
ડાઘુ ચાલ્યાં સ્મશાને બાળી, ઘાટ કલ્લો, વ્યાપાર સંબંધ.

સગું-વહાલું કોઈ સાથે ન બળીયું, જેને કાજે કીધાં પ્રપંચ,
પરાયા માટે ગૂંચ બહુ પાડી, સાથે લીધી ગૂંચ અનંત.

એક પરમાણું ભેળું ન આવે, 'નામી' નો છે નકકી નાશ,
દેહ દગા છે, સગા ન કીસકા, અનામી-આત્મા છે અવિનાશ.

નશ્વર ચીજોનું મૂલ્યાંકન, એજ છે મિથ્યા - તાંતા - કલેશ,
દેહનું થાશે અવમૂલ્યાંકન, ત્યારે ટળશે રાગ ને દ્વેષ,

મન બુદ્ધિને ચિત્ત-ચંચળતા, આખો દાડો ગૂંથે -જગત,
આરોપીત - કલ્પિત સુખ-કાજે, સંવિકલ્પે અહમ્ રમત.

મનખા - દેહે, જ્ઞાની - કૃપાથી, આતમ-લક્ષે, મોક્ષ-મીલંત,
અહમ્ ઠરી ગયો નીજ સ્વરૂપમાં, કેવળ સત્યમ્ જ્ઞાન અબંધ.

જ્ઞાની-પુરુષનું મહાતમ-કથવા, મનુષ્ય બુદ્ધિ કામ ન આવે,
મનવેત્તર શક્તિ ને કૃપા બળ, કવિ-હૃદયે બેસીને લખાવે.

દાદા ભગવાનના અસીમ જય જય કાર હો (પ)

